

СТАНОВИЩЕ

**за дисертационния труд на Александър Любомиров Петков
„Явлението „ПЛОВДИВСКА ГРУПА“ от 60-те на ХХ В.
(Георги Божилов – Слона, Димитър Киров,
Йоан Левиев, Енчо Пиронков, Христо Стефанов)
Анализ на социално – политическия и културен генезис, роля и влияние на
художествената група“
за придобиване на образователна и научна степен „доктор“,
от проф. д-р Бисера Вълева – СУ „Св. Кл. Охридски“**

1. Представеният текст на Александър Любомиров Петков е конструиран като дисертационен. Той се състои от увод, три глави, заключение – общ обем 150 страници, както и приложения (текстови и илюстрации – 173 страници), библиография. В библиографията са включени 191 заглавия, а в автореферата, към заключението, присъства декларация за оригиналност. Книжното тяло - текст, приложението с текстове и илюстрации, представляват материала, който е основа на научно-изследователската работа на докторанта. Преимущество на автора е боравенето с информация на немски език, което е отразено в библиографските източници — 42.

2. Целта и задачите на дисертацията са представени в увода (7-8 стр) като не са синтезирани в отделен абзац, а са част от основния текст. В заключението се съдържа хипотезата на труда (153 стр.)

3. Основният разглеждан проблем на докторския труд има интердисциплинарен характер. Той се развива в няколко аспекта – културологичен, изкуствоведски и донякъде социологически. Изследователският интерес на Ал. Петков се мотивира от философските постановки на Самуел Пуфендорф, Георг Зимел, М. Хайдегер, Н. Елиас, В. Велш и др., както и на позитивистичните идеи и изкуствоведски позиции на Иполит Тен, отразени във втора глава.

4. Изходната точка на докторанта за реализацията на труда е „явлението Пловдивска група“. Това всъщност е поводът за по-общи разсъждения върху постановките за създаването на подобно явление. Основно Ал. Петков се фокусира върху индивидуализирането и осмислянето на понятието култура, на автономността на произведението на изкуството, на цивилизацията въобще. Изследователският му интерес и детайлни разсъждения са материализирани във втора глава. Тази част (II глава) е и най-голямата в структурата на дисертацията – 53стр. В нея докторантът проследява развитието и промяната в смисъла на понятието „култура“ - от Античността, през Средновековието, Ренесанса и Хуманизма, през Хердер, Витгенщайн и съвременника ни В.Велш.

5. Впечатлява работата на докторанта по съставянето на приложенията към труда. Интервюта с Христо Стефанов са определено находка, която може да бъде използвана в бъдещото трансформиране на труда като книга. Едно такова издание би било полезно за студенти от различни специалности на НХА, както и на студентите от специалност „Културология“ в различни университети.

6. Постигане на докторския труд на Александър Петков е трета глава „Социално – политическият генезис на Пловдивската група“. Докторантът проследява транскултурния модел, който от интернационален се трансформира в национален, запазвайки характеристиките си. В главата се разглежда социо-културния аспект на интересувания го модел, за да дефинира определението художествена група. Базирайки се на Зимел, докторантът прави извода, че градът е фактор, който фокусира и обединява интелектуалеца (ако и формално в конкретния случай). Защото това е, според него, динамично променяща се среда, която изисква много голямо количество душевна енергия. Тези изводи създават интересна и резултатна посока на развитие на изследователския текст.

7. Чрез двете направени публикации на Александър Петков в сп. „Страница“, (Пловдив, бр.4/2013 г.) и в сборника „Изкуствоведски четения 2013“, дисертационният труд има минималната изисквана популяризация в специализирана научна среда.

8. Към работата биха могли да се отправят някои критични бележки:

-В структурен (формален) аспект във втора глава подточките могат да се обединят;

-В съдържателен аспект трудът би спечелил ако фокусът е върху трета глава, от която произтича и заглавието на дисертацията, а не както е в момента върху втора глава;

-На места в текста (във всички глави) изложението е повече есеестично отколкото е допустимо в такъв тип изследване. Необходима е и финална редакторска намеса. В технически аспект би било добре да има номерация на заглавията на литературните източници.

Тези бележки са само в подкрепа на по-цялостното и компактно въздействие на текста на докторанта и са насочени към бъдещото развитие на труда.

9. Авторефератът принципно отразява всички основни идеи в цялостната разработка.

10. Заключение

На базата на представения текст „Явлението „ПЛОВДИВСКА ГРУПА“ от 60-те на ХХ в. (Георги Божилов – Слона, Димитър Киров, Йоан Левиев, Енчо Пиронков, Христо Стефанов) Анализ на социално – политическия и културен генезис, роля и влияние на

художествената група”, както и на оценката ми относно автореферата и научните публикации на докторанта, имам основание да смятам, че докторантския труд има необходимите качества на дисертационен и да предложа на научното жури да присъди на Александър Любомиров Петков образователната и научна степен „доктор”.

проф. д-р Бисера Вълева
СУ, „Св. Климент Охридски“
ФНПП, катедра“Изобразително изкуство“

6.ІІІ.2015

София